

Του Σάκη Μουμτζή

Μα, επειδή είναι γυναίκα, θα μπορούσαμε να πούμε, προσεγγίζοντας την υπόθεση σε πρώτο επίπεδο. Αυτόν που ανέλαβε την ευθύνη για την εκφορά της επίμαχης φράσης—τον κ.Απόστολο Δοξιάδη—δεν τον ακούμπησαν. Η κυρία Δ.Μιχαηλίδου ήταν εύκολος στόχος.

Όμως αυτή η εξήγηση δεν αρκεί. Καλύπτει επιφανειακά το θέμα. Ας προσπαθήσουμε να το δούμε λίγο βαθύτερα.

Η κυρία Δόμνα Μιχαηλίδου διαθέτει έναν συνδυασμό χαρισμάτων που σκοτώνει κάθε Συριζαίο. Είναι νέα, μορφωμένη, όμορφη, χαμογελαστή. Είναι φεγγαρόφωτη.

Αυτή η παρουσία με αυτά τα χαρακτηριστικά κατεδαφίζει πλήρως το συριζαϊκό πρότυπο για τις γυναίκες, που το υποστήκαμε επί 54 μήνες.

Κατεδαφίζει πλήρως το πρότυπο που έχει η σύνολη Αριστερά για την γυναίκα.

Ως γνωστόν αυτός ο πολιτικός χώρος παράγει μιζέρια, θυμό, φθόνο, αγανάκτηση. Όλοι είναι «δυσκοίλιοι» και θυμωμένοι. Αγέλαστοι.

Γυναίκες και άντρες. Επιθετικοί, δεν έχουν να πουν μια καλή κουβέντα για κάποιον που δεν είναι ομοϊδεάτης τους.

Την αισθητική όλης αυτής της κατάστασης την είδαμε να απεικονίζεται στην απελθούσα βουλή. Σαγιονάρες, ταγάρια, αραλίκι στους καναπέδες, κακογουστιά.

Αυτοί οι άνθρωποι απεχθάνονται από την ιδεολογία τους κάθε τι που λάμπει, που παράγει πλούτο, που κάνει την ζωή των ανθρώπων καλύτερη και ευκολότερη.

Λένε πως αγωνίζονται για μια καλύτερη κοινωνία, αλλά τελικά θέλουν μια κοινωνία χαμηλού μέσου όρου. Έτσι νομίζουν πως δαιωνίζουν την κυριαρχία τους.

Και όλα αυτά στο όνομα της υπεράσπισης των κατατρεγμένων και καταφρονημένων, τους οποίους βέβαια όταν γίνονται εξουσία είτε λησμονούν είτε καταδιώκουν.

Η μιζέρια έχει εισχωρήσει στο δέρμα τους. Είναι δεύτερη φύση τους. Προτιμούν ο Βοτανικός να παραμείνει ένας σκουπιδότοπος, παρά να ανεγερθεί ένα γήπεδο με το εμπορικό του κέντρο.

Η στάση τους υπαγορεύεται από τον φθόνο. Να μην βγάλει λεφτά ο επενδυτής και όλο το οικονομικό κύκλωμα που θα δραστηριοποιηθεί. Η δαιμονοποίηση του πλούτου.

Προτιμούν το Ελληνικό να στέκεται ακίνητο και να υπόκειται την φθορά του χρόνου, παρά η

ανάπλαση του να μετατρέψει την περιοχή σε μια Ελληνική Ριβιέρα.

Γιατί μισούν την Ριβιέρα και ό,τι αυτή συμβολίζει.

Η ανηθικότητα αυτής της στάσης των αριστερών βρίσκεται στο γεγονός πως με την κοσμοαντίληψη τους, τελικά στρέφονται εναντίον των απλών πολιτών που δεν μπορούν να απολαύσουν και να χαρούν τις αναβαθμισμένες περιοχές. Τους καρπούς της ανάπτυξης.

Βέβαια, οι ηγέτες της Αριστεράς έχουν το «ηθικό» δικαίωμα να μένουν στο Μανχάταν ή σε πεντάστερα ξενοδοχεία του εξωτερικού.

Τα πούρα και η γκλαμουριά όταν αφορούν τους εαυτούς τους, δεν έχουν ταξικό πρόσημο. Αποκτούν, όταν αφορούν τους πολλούς.

Με αυτήν την νοοτροπία, είναι πολύ λογικό, περιπτώσεις σαν της κυρίας Δόμνας Μιχαηλίδου να τους αποσυντονίζουν. Αποτελούν το κόκκινο πανί για την αριστερή, μαραγκιασμένη ψυχή τους.

Συμπερασματικά, η κυρία Μιχαηλίδου συνεχίζεται να δέχεται επιθέσεις για κάτι που αποδεδειγμένα δεν είπε. Αυτό σημαίνει πως την είχαν «στημένη». Αφορμή έψαχναν για τους λόγους που προανέφερα.

Και αν τελικά δεν είπε αυτή την επίμαχη φράση, δεν πειράζει. Θα μπορούσε να την είχε πει.

Εννοείται, πως είμαστε με την κυρία Δόμνα Μιχαηλίδου, μια μορφωμένη, νέα και όμορφη κοπέλα. Μα πάνω απ' όλα αυτά, με ένα πλατύ χαμόγελο.

«Εμπρός να τελειώνουμε με τους κακομούτσουνους !» (Μπορίς Βιάν).